

Uredništvo in upravnništvo:
Maribor, Koroške ulice 5.

„STRAŽA“
izhaja v ponedeljek, sredo in petek
popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Telefon št. 113.

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Naročnina listu:

Celo leto 12 K
Pol leta 6 K
Četrt leta 3 K
Mesečno 1 K

Posamezne številke 10 v.

Zunaj Avstrije celo leto 17 K.

Inserati ali oznanila

se računijo s 15 vin. od 6 redne
petitvrste; pri večkratnih ozna-
nilih velik popust.

Št. 108.

Maribor, dne 15. septembra 1909.

Letnik I.

Železnica Polzela-Motnik-Kamnik.

Ze več let se spleta zadeva glede te železnice. Da se zainteresira za to vprašanje širše občinstvo, zato je bil sklican dne 12. t. m. shod na Gomilskem pod okrašenim Vovkovim kozolcem. Prišlo je veliko ljudi ne samo iz vranskega okraja, ampak tudi iz sosednih, med njimi mnogo Kranjcev.

Ob 4. uri otvori zborovanje načelnik okrajnega zastopa vranskega in železniškega odbora župnik Zdolšek, imenuje podpredsednikoma notarja Jezovška in župana Cukala, perovodjem pa kaplana Lončariča. Po kratkem uvodu da besedo poslancu dr. Benkoviču, ki v enournem govoru razloži najprej namen shoda, da se namreč zlasti vranski okraj zanimaj za to železnico in da stavi vladi primerne zahteve. Velik pomen imajo železnice za blagovni in osebni promet, kakor tudi v gospodarskem oziru. Naša vlada stori za južne dežele malo. V vladni predlogi je sedaj 33 železnic, ki bi se naj gradile; od teh ste za jugoslovanske dežele odločeni samo dve: Polzela-Kamnik v dolžini 42 km, proračunjena na 1.300.000 K, to je na 1 km okrog 300.000 K, in Gruz-Dubrovnik. Obe progi znašate le eno štiriintridesetino skupne dolžine, ali eno enainštiridesetino cele svote, ki je proračunjena na 145 milijonov kron.

Slišalo se je zadnje čase, da hoče vlada graditi samo pol proge, to je Polzela-Motnik. Proga na Kranjskem Motnik-Kamnik bi baje radi tehničnih ovir preveč stala. Proti temu protestujemo, ker bi bil to le ničev izgovor vlade. Zakaj pa gradijo železnice po nemških krajih, kjer je še več ovir in neprimerno več stroškov. Sicer pa se bo cela proga rentirala bolje kakor samo polovica.

Vladna predloga pravi, da se bo treba pogajati še z interesi, pred vsem s štajerskim in pa kranjskim deželnim odborom, ki naj dasta primerni prispevek. Ne glede na to, da je beseda primerni nejasna, vemo dobro, da so prispevki iz Grada za Slovence jako dvomljivi. Tako še lahko dolgo čakamo na železnico. Zato naj država nosi vse stroške za to progo, kakor ima dovolj denarja za druge, n. pr. po Tirolskem, kjer služijo samo turistom. Mi zahtevamo celo progo. Iz predloge se naj odpravijo take nejasne točke.

Nato nastopi vitez Haupt in pledira za zvezo Polzela-Domžale, ker je par km krajša in moramo bolj iskati zveze s Trstom kot z Dunajem.

Odgovarja mu notar Jezovšek, ki razloži 16-letno zgodovino boja za progo Polzela-Kamnik. Doslej ni nihče temu projektu ugovarjal. S železnico na Domžale bi stvar samo zavlekli. Prebivalstvo ob progi Polzela-Kamnik je imelo s trasiranjem tudi že precej stroškov, ono do Domžal pa še nič.

Poslanec Terjav priporoča edinost v tem važnem vprašanju ter govori tudi za zvezo v Kamnik.

V istem smislu se izrazijo še župnik Zdolšek, gospod Engelman iz Smarja pri Tuhinju, ki toplo priporoča zapuščeno tuhinjsko dolino, in drugi.

Končno so bile z navdušenjem sprejete tozadevne resolucije: Celo progo Polzela-Kamnik zahtevamo, in sicer na državne stroške ter čimprej.

Notar Jezovšek stavi še dodatno resolucijo, s katero ogorčeno protestiramo proti izjavi štajerskega deželnega odbora, ki se protivi celi progi z izgovorom, da bo imela od tega korist samo Kranjska. Za celo državo bo ta zveza velikega pomena, posebno v stratežnem oziru. Saj Štajerska in Kranjska nimata niti ene državnoželezniške direktne zveze. Deželni odbor naj prouči spomenico člana trgovske zbornice Rathauskega o tem vprašanju!

Dr. Benkovič še omeni, da je govorčenje o polovični zvezi čudno, ker je vendar v ministrstvu na črti cele proge. Obljubi tudi svojo in drugih poslancev pomoč.

Ko poda še nekaj pojasnil, se predsednik zahvali vsem udeležencem in z „živio naši poslanci!“ zaključi pomenljivi shod.

Liberalci so hoteli tuintam nagajati, pa se jim ni posrečilo. Ta proga v vladni predlogi je tudi sad slovenske obstrukcije!

Poslanec dr. Benkovič je posređoval pri deželnem odboru kranjskem, da z vso silo podpira resolucije gomilškega shoda; deželni odbor se je s tem pečal že v seji dne 13. t. m. Istotako je poslanec dr. Benkovič stopil v ožji stik z interesiranimi faktori na kranjski strani, posebno v Kamniku.

Našim poslancem.

Nek odličen rodoljub izpod Boča nam piše:
Predno vstopijo naši poslanci v letošnje deželnozborsko zasedanje, bilo bi umestno, da bi se do-

govorili med seboj o nekaterih naših nujnih zahtevah. Izpolnitev teh zahtevanj naj bi se odločno terjalo. Mi smo bili doslej vedno vse preveč pohlevni in smo se radi zadovoljevali z ne vrednimi drobtinami, ako se nam je vrgla tu in tam katera.

To ne bo šlo zanaprej več tako, in bi tudi ne spametno bilo v očigled pomnoženega števila vrlih naših zastopnikov! Zahtevati se mora, če treba tudi ropotati in kričati, da se bode slišalo tja gor do Dunaja!

Spomnimo se na nekatere postulate štajerskih Slovencev. Na primer:

1. Posebne oddelke za slovensko Štajersko in sicer:

a) c. kr. namestništva;
b) c. kr. deželnega šolskega sveta;
c) c. kr. kmetijske družbe;

d) tudi poseben oddelek deželnega odbora, ki naj v zadevah Slovenskega Štajerja sam odločuje.

2. Popolnoma slovensko uradovanje po vseh c. kr. in deželnih uradih; raba samo-slovenskih tiskovin.

3. Nastavljanje domačih slovenskih uradnikov; nobeno imenovanje brez naših voditeljev.

4. Odločno zahtevamo: cele slovenske gimnazije v Mariboru, v Celju in v Ptuj. Nadalje nam je trea še mnogo več učnih zavodov, do katerih naj nam pomoreta država in dežela. Naša mladina kopni po izobrazbi. Dajte nam jo. Recimo na primer: dajte nam spodnjo gimnazijo v Ljutomeru, v Brežicah, v Slov. Bistrici; dajte nam slovenske realke v Ormožu, v Rogatecu, v Slovenjgradcu; dajte nam slovenske meščanske šole po vseh naših večjih trgih: Laško, Žalec, Mozirje, Vitanje, Središče; dajte nam še dve gospodarsko-kmetijske šole, eno n. pr. v Ljutomeru, drugo v Brežicah.

To so le nekatere naše nujne potrebe in zahteve. Drugi rodoljubi naj jih naštejejo še več, na primer kar zadeva pošto, železnične postaje, brzogajave, reguliranje rek itd.

Kdor nič ne zahteva, kaže, da je s tem zadovoljen, kar ima. Ako smo pri davku, denarnem in krvnem, enakopravni, moramo biti tudi pri pravicah, ki nam grejo. Zatorej le glasno in pa brez prenehanja zahtevajmo, kar nam po pravici pripada.

Naši deželni in državni poslanci, v tem oziru le krepko in junaško naprej!

PODLISTEK.

V jesenski megli.

(Konec.)

Dahnilo je od juga, vsulo se je rudeče listje, plašno je zašumelo. Včasih je letel mimo nočni ptiček, sova menda, tiho je letela, strah jo je bilo sredi mesta.

Potem je minila noč in je napačilo jutro. Počasi je vstajalo solnce, svetilo se je na vzhodu, svetlo-rumena luč je sijala in so se razlili žarki po vsem svetu. Dvigalo se je solnce vedno više in više, ugašala je svetlo-rumena luč in je popolnoma ugasnila.

Dan je bil lep, lepa jesen je dihala sredi nje-ga, trgala z voj rudeče listje in ga sipala po tleh. Hodili so ljudje po poljih, po njivah, gosposki ljudje po belih cestah, lepe gospodične po oropanih dreveridih.

Zdaj je zvenel še lepše njihov smeh, lepše so sijale oči, ko so gledale v rahlo smrt, ki je plavala zunaj. Smejale so se, zdaj je bil smeh lep in živahen, zdaj je bilo življenje v njem, ko je dihala okoli smrti, polagoma morila življenje.

Dan je bil lep, lepa jesen je dihala sredi nje-ga in rodil se je sredi nje lep večer. Plamtelja je večerna zarja, morje od srebra se je razlivalo po gorah, po nebu tam na vzhodni strani.

Privatni uradnik Košenila je sedel na gostilniškem vrtnu, čital je časopis in mimo so hodile natakariče, pozdravljale uljudno, nasmehljevale se kakor sužnje gospodarjem. Potem so mu prinesle večerjo in Košenila je odložil časopis in se ozrl okoli sebe.

Glej, punčka je stala tam za ograjo, danes ni imela rož, in ni si upala na vrt, od daleč je gledala na njo — od nikogar povabljeni gost.

— No, kaj si že večerjala?
Domislil se je na včerajšnji lepi večer in se je nasmehnil.

— Nisem! —

Komaj se je čul glas, menda so se bile povedile oči in je bil zardel mladi in boječi obraz.

— No, pa pridi in vzemi! —

Potem je prišla punčka plaho črez duri, potem ob zeleni ograji do mize.

— Sram me je —

Zavil ji je v časopis in ji je dal vso večerjo, sam pa si je naročil drugo.

— Kako pa ti je ime?

— Karolinca!

— No, pa le pridi še, Karolinca, jutri večer, Karolinca!

Potem je odšla ob ograji, potem plaho črez duri in je stekla po cesti.

Tisti večer potem pa je bil dež. Kar črez noč se je bilo pooblačilo nebo, vse se je bilo izpremenilo črez eno samo noč. Mrzlo jutro se je bilo storilo in žalostno, megle so ležale po dolinah in poljih, po mestnih ulicah so ležale, pršilo je v obraz in hladno je bilo. Ko se je storil večer, se je motno svetila umazana voda po lužah, mrtvo so gorele svetilke sredi bele megle, gledale iz daljave kakor solzne oči.

Košnila je moral isti večer v sobo in ko je sedel tako pri samotni mizi in je prinesla natakariča večerjo in se je smehljala bolnoprjazno, se je gospod Košenila domislil. Vstal je in šel ven pred vrata in je pogledal po vrtu.

— Karolinca!
Zaklical je pred durmi in se je zganilo v te-

mi in se je približalo. Naglo se je približalo, bolno se je nasmehljalo:

— Kaj si že večerjala?

Bolno se je Karolinca nasmehljala in je povedila oči.

— Nisem! —

No, pa pojdi za menoj!

Tiho je šla Karolinca, pred sobnimi vratmi pa se je ustavila.

— Tukaj bodem počakala, ker me je tako sram —

No, in gospod Košenila se je nasmehnil.

— Zakaj pa te je sram?

— Nimam lepega krilca, črevlji so strgani, la-sje so vsi mokri od dežja —

Gospodu Košenili je bilo prijetno in je šel v sobo in je zavil meso v dva, tri popirje in je nesel vse pred vrata.

— Koliko let pa imaš?

— Devet, je rekla Karolinca, dvignila je roko izpod predpasnika in je vzela zavitek in ga je vtaknila pod predpasnik.

— Kaj veš, kje je tainta cesta?

Gospodu Košenili je bilo prijetno; roko je položil Karolinci na glavo in je božal lahko njene mokre lase.

— Vem, je rekla Karolinca in je stala mirno pred gospodom.

— Jutri proti večeru, kadaj hojura šest. V prvo nadstropje pridi in pozvoni in dobila boš krilce in črevlje, da te ne bo sram —

In tistikrat je obšlo gospoda Košenilo veliko in lepo čustvo. Tega otroka bo dvignil zdaj iz bede in revščine, lepo in veliko delo bo storil, in zato je bil vesel in zadovoljen.

— Kaj pa je tvoja mama?

Politični pregled.

Iredenta na južnem Tirolskem.

Pri veliki defraudaciji pri „Banci kooperativi“, o kateri smo že poročali, je zapletenih vedno več oseb. Poneverjenih je 435.000 K, ki so se porabile za iredentistične namene. O poneverjenju se več ne govori, pač pa o politični aferi. Hišne preiskave so na dnevnem redu ne le v Tridentu, marveč po cellem južnem Tirolskem. V Cavalese sta bili hišni preiskavi pri dr. Mariju Rizzoliju in pri Spizzaliju, v Covelu pri gorskem vodniku Povoliju. Zaprlji so črkostavca Fachinija. Policija je zaplenila več spisov pri glavnem uredniku „Popola“, prof. Mussoliniju, kakor tudi v uredništvu „Popola“. Profesorja Mussolinija so aretirali in odvedli v Rovereto. Zaradi defraudacij in zaradi iredentističnih spletk je zaprtih 14 oseb. Tridentinsko okrožno sodišče je obsodilo zaradi objave hlev zaplenjenih člankov glavnega urednika „Alto Adige“, Scortoniya, in odgovornega urednika nekega drugega lista v denarno globo 140, oziroma 30 K.

Nov brambovski zakon.

„Zeit“ poroča, da se bo jeseni v avstrijski in ogrski državni zbornici obravnaval nov brambovski zakon in da je s tem v zvezi tudi zvišanje rekrutnega kontingenta.

Posvetovanje agrarcev.

V pondeljek dopoldne so imeli na Dunaju agrarni poslanci posvetovanje, katerega so se udeležili tudi ministrski predsednik baron Bienenrth, poljedeljski minister dr. Braß, trgovinski minister dr. Weisskirchner, sekijski načelnik dr. Riedl in ministri dr. Schreiner, Dulemba in Začek. Predmet posvetovanja je bilo stališče agrarcev napram trgovinskim pogodbam z balkanskimi državami in pooblaštilnemu zakonu.

Zbližanje Poljske ljudske stranke s Slovansko Jednoto.

Pretečeno nedeljo je imela Poljska ljudska stranka v Krakovu svoje zborovanje, na katerem je poročal poslanec Stapinski. Stapinskemu se je izreklo popolno zaupanje in odobril se je boj proti centralističnim in germanizatoričnim tendencam barona Bienenrtha. Zbor, vidi v germanizatoričnih tendencah barona Bienenrtha posebno jezikovno predlogo za Češko, imenovanje nemškega šolskega nadzornika na Kranjskem in zatvoritev čeških šol na Dunaju in v Poštorni. Poslanec Stapinskemu se je izrekla za njegovo približanje Slovanski Jednoti zahvala in priznanje, ker je vsled tega postalo nemško nadgospodstvo nevzdržljivo.

Nadalje se je povdarjalo, da mora pasti centralizem in na njegovo mesto morajo stopiti deželne avtonomije. (Pri nas Slovencih bi seveda bila edino-le narodnostna avtonomija na mestu.)

Izrekla se je tudi potreba, da se mora dati Rusinom v kulturnem oziru vse, kar jim gre in tudi v deželni politiki primeren vpliv s zastopstvom v deželnem zboru in na vladnih mestih.

Konečno se je sklenilo, da se ne skliče glavnega strankinega zbora, na katerem bi se naj razmotrival izstop Poljske ljudske stranke iz Poljskega kluba, ker dosedanja politika strankinega vodstva tega nikakor ne zahteva.

Položaj na Grškem poslabšan.

Položaj se je poostiril. Vojaška zveza je protestirala proti prestolonaslednikovim govorom na Kor-

fu in Patrasu ter je zahtevala, naj se vlada pri kralju proti temu pritoži in zahteva, naj se prestolonaslednik ne vmešava v politiko. Vlada je to storila in zagrozila kralju, da sicer demisionira. Skoro gotovo bo vlada demisionirala. Še predno se sestane zbornica. Tudi neka politična zveza v oklicu na narod zavzema stališče proti prestolonasledniku. Stališče kraljevo je zelo omajano. Bati se je meščanske vojske, ker en del prebivalstva se ne strinja z vojaško zvezo.

Boji v Maroku.

Vojaštvo v Maroku je treba zopet pomnožiti, zato se bo mobilizirala nova divizija, ki bo obstajala iz ene brigade iz Galicije in ene iz Andaluzije. Divizija bo pod poveljstvom generala Ampredije. Londonski list „Morningpost“ piše, da se bo prav v kratkem izvršila mobilizacija cele španske armade, če se položaj okoli Melile ne bo zboljšal. Dosedanje španske zmage so bile preveč zmage, to ve, tudi španska vlada prav dobro. Veliko razburjenje med ljudstvom je vzrok, da se ni odposlalo več oddelkov stalne armade. Potreba poseči vmes s celo močjo je nujno potrebna, posebno sedaj, ko so zaupna pogajanja s sultanom nenadoma zastala.

Raznoterosti.

Odhodnica. Povodom odhoda c. kr. dvornega svetnika grofa Marija Attemsa zbrali so se vsi uradniki c. kr. okrajnega glavarstva v pisarni gospoda dvornega svetnika, da se od njega poslovijo. Gosp. okrajni komisar dr. Evgen Netoliczka je v imenu uradništva imel nagovor na gospoda dvornega svetnika, kateri je napravil globok vtis, v katerem govoru je v ginljivih besedah slikal njegove zasluge, katere si je stekel za časa svojega skoraj osemletnega delovanja kot vodja okrajnega glavarstva mariborskega. Vodila ga je vedno dobrohotna misel za prebivalstvo okraja, pospeševal je najkrepkejšo, prost vsakega birokratičnega duha, interese prebivalstva okraja v materijelnem in kulturnem oziru in je tudi vsakemu posamezniku, če ga je prosil pomoči, vsakokrat rad pomagal dejanski in s svetom. Pridobil si je na ta način zaupanje, ljubezen in čisljanje prebivalstva v okraju in zapusti trajen, hvaležen spomin. Uradništvo okrajnega glavarstva izgubi z gospodom dvornim svetnikom veledušnega šefa, kateri je vsaki čas s celo močjo njegovega osebnega dostojanstva zastopal njihove interese. Pridobil si je na ta način v zvišeni meri spoštovanje in hvaležnost uradništva. Končal je gospod okrajni komisar dr. Netoliczka svoj govor, izražajoč gospodu dvornemu svetniku najboljše in najpristranejšje želje za bodočnost gospoda dvornega svetnika. Globoko ginjen zahvalil se je gospod dvorni svetnik za mu izkazano čast z zagotovilom, da je z odkritosrčno radostjo deloval v Mariboru in da prav obžaluje, da mora mu ljubljeno mesto svojega delovanja sedaj zapustiti. Zajedno se je uradnikom zahvalil, da so ga v uradu krepko podpirali in sodelovali, izrekši povolnost, da so njegovi uradniki vedno opravičili zaupanje, katero se je stavilo v njihovo osebo. Prizadeval si je, da bi bil vsakemu ne toliko predstojnik, marveč prijatelj in dober svetovalec; če ga tudi sedaj glede na njegov kraj službe loči daljava od svojih kolegov, bode tudi v bodoče z verno zasledoval usodo in tok življenja vsakega posameznika. Poslovil se je potem gospod dvorni svetnik od vsakega uradnika posebej in s tem se je končala ta sicer preprosta, a ginljiva slovesnost.

Slovenščina v Mariboru. Ljubljanski „Slovenec“ piše: „Lieber schwarzumraachte Trümmer — Als ein windisch Maribor“ — tako približno je pred kratkim pesnikoval mariborski pesnik Kernstock. Zdi se mi, ko sedaj te besede premišljam, da niso tako frivolne in nespametne. Ta nemški pesnik je namreč bolje uvidel za se nevarnost, da se da Maribor hitro slovenizovati, kakor pa uvidi to marsikak štajerski Slovenec. Pred nekaj dnevi sem bil po sedmih letih zopet enkrat v Mariboru, kjer sem svoj čas študiral. Sklenil sem bil kolikor mogoče veliko povsod govoriti slovenski. To sem tudi storil in prišel pri tem do dvojnega spoznanja: prvič, da znajo v Mariboru skoraj vsi slovenski govoriti ali vsaj slovenski razumejo, ne govorijo pa zato, ker se jim zdi to sramotno, in kar je glavno, ker se jih slovensko ne nagovarja, in drugič, da se jih mnogo da za slovenski jezik navdušiti, če se le poskusi. Mnogo mi jih je potrdilo, da je slovenski jezik lep, blagoglasen, a ker se ima v Mariboru žal slovenski jezik za nizkoten — se ga mnogi sramujejo. Da bi pač mnogi Slovenci uvideli to in ne bili nasproti Nemcem tako silno tolerantni v jezikovnem vprašanju kakor so!

Pomiloščenje. Cesar je pomiloštil na prošnjo škofa Paroy 44 Slovakov, ki so bili vsled nemirov v Černoveci obsojeni na šestmesečno do triletno ječo. Obsojeni so bili, ker so se s silo zoperstavili odstavitvi župnika Hlinke.

Iz šole. Na dvorazrednici na Keglju (drugi plačilni razred) je razpisano mesto učiteljice. Prošnje je vložiti do 10. oktobra pri krajnem šolskem svetu na Keglju, pošta Oplotnica. Krajni šolski svet da na razpolago tudi prosto sobo.

Poštarski izpit so napravili v Gradcu poštar drugega razreda A. Ogrizek in oficijanta J. Markut in Franc Mihajlovič.

Zvišanje tarif na južni železnici. Predsednik južne železnice baron Chlumecky se je podal v Budimpešto, da se posvetuje z državnim tajnikom Szterenyi-em o zvišanju železniških tarif. V najkrajšem času se bodo vršila pogajanja med obema vladama o tem vprašanju. Južna železnica je že itak zelo draga in zato bi bilo umestneje, če bi gospodje raje z varčnostjo na mnogih krajih poskusili priti do potrebnega denarja.

Nemške nasilnosti. Med Čehi in Nemci je bilo v nedeljo zopet več bojov. V Atzgersdorfu pri Dunaju so Nemci napadli češko slavnost, hoteli so večkrat s silo udreti v lokal in je le oborožena sila preprečila večje izgrede. Več oseb je bilo aretiranih. Tudi na Sofienalpe so Nemci metali na Čehje kamenje, vrčke in stole. V petem in šestem dunajskem okraju so precej Nemci razbili okna na raznih čeških lokalih.

Igralec napadel ministra. Bivši igralec belgrajskega narodnega gledališča Stojković je na ulici napadel ministra dr. Milovanoviča. Stojković je pristopil k ministru in ga prosil, naj ga zopet nastavi, ker je bil po nedolžnem odpuščen. Ker ga je minister zavrnil, je Stojković ministra udaril in se spustil za bežičim ministrom. Minister in za njim Stojković sta letela po belgrajskih ulicah, dokler ni minister pobegnil v neko hišo, kjer se je nezavesten zgrudil. Poklicani zdravniki so določili, da mora minister imeti popolen mir, da ga ne zadene srčna kap.

Iznajdba nove surovine za papir. Za časniški in drugi papir se porabi ogromne množine lesa, tako da se boje, da bi v doglednem času zmanjkalo te snovi za napravo papirja. Zato se že dolgo bavijo strokovnjaki s poskusnjami, da bi odkrili kako drugo surovino za papir. Sedaj poročajo, da se je

Vprašal je, Karolinca je stala pred njim, roke in zavitek pod predpasnikom in oči povešane.

— Nimam mame, tudi ateja ne — teto!

Cisto slab je bil glas, naenkrat so se izgubile besede, potem je odšla Karolinca.

Privatni uradnik Košenila se je vrnil v sobo in vse njegovo srce je bilo veselo in ponosno obenem. Zdaj bom postal spet enkrat oče in bom redil in vzgojeval to blede in boječje dete.

Nasmehnil se je gospod Košenila in ko je šel domov in ko je legel v posteljo, je bil še vedno nasmeh na njegovem obrazu. Ej, gospod Košenila, ki boš spet enkrat oče in boš vzgojeval in redil blede in boječje Karolinco, blagor ti —

Veselo je zaspal privatni uradnik in drugo jutro se je napravil v trgovino in je kupil spodnjo obleko, potem krilce in črevlje, da bi ne bilo sram Karolince. Sam je nesel domov in je položil na zofa in je čakalo tam do večera.

Gospod Košenila je hodil po sobi, včasih se je vstavil in je poslušal, odprl je okno in je pogledal po cesti na desno in levo, potem je spet hodil po sobi in je sedel in je gledal v vrata.

Zunaj se je polagoma mračilo, že je bilo ura šest. Karolinca ni prišla. Ni je bilo in gospodu Košenila ni bilo prav.

— No, zakaj pa ne pride Karolinca?

Ali potem se je domislil, je ogrnil suknjo in je vzel svoj dežnik in pokrtil klobuk in je odšel v gostilno.

— Ne ve, je pomislil, ne more najti, čaka za ograjo pod mokrim kostanjem, roke pod predpasnikom, krilce ubožno in utepano, črevlje raztrgane in zamazane, lase težke in mokre —

— Hitro je šel in ko je prišel v gostilno, je odložil klobuk, suknjo in dežnik in je šel ven. Šel je črez vežne duri pod obok, pogledal je po vrtu dol in je zaklical:

— Karolinca!

Nič se ni zganilo in zaklical je drugič:

— Karolinca!

Na glas je zaklical, a nihče se ni odzval, ni se pokazala senca, nič se ni premaknilo pod širokim in mokrim kostanjem.

— No, ni je še — je pomislil potem — pride kasneje!

In odšel je nazaj in je odprl časopis in ni čital. Odložil je, gledal je predse, potem je podprl glavo z roko in se je zamislil. Po sobi so gorele luči, natakrice so hodile mimo, ena je prišla in je postavila na mizo večerjo.

Košnila je vstal in je odšel ven črez sobna vrata, potem pred vežo in se je ustavil pod onim obokom.

— Karolinca —

Zaklical je, glej, in hikiogar ni bilo. Dež je padal enakomerno, šumelo je po listju, ki je še viselo po kostanjih, motno so se svetile po tleh umazane luže.

Gospod Košenila je odšel in tisti večer se je komaj dotaknil večerje. Odšel je hitro domov in je hodil po sobi pozno v noč.

Nelep je bil tisti dan in večer in cela tista noč ni bila za spanje prijetna, ne sanjam ugodna. In se je vrstila cela vrsta takih dni, cela kopa takih nelepih večerov in cela množina takih za sanja neugodnih noči, zakaj Karolinca ni bilo.

Noben večer ni prišla več in ni stala ob zeleni vrtni ograji pod mokrim kostanjem, roke pod predpasnikom, krilce ubogo in stepeno, črevlje slabe in raztrgane in lase vse mokre.

Noben večer ni prišla in ni čakala in zato se je napravil Košenila na magistrat. Zakaj doma na zofi je čakalo belo perilo, lepo rožnato krilce, črevlji od rumenega usnja.

— Kje pa je ta punčka, kje pa stanuje, je vprašal in popisoval deklico.

Gledal je po knjigah star gospod, potem je prijel za naočnike s pakem in kazalcem in je zaključil in počasi je spregovoril.

— Umrla je punčka, umrla. Pluća so se ji vnela, pa je umrla. Revščina menda, pa mraz tako naenkrat. So jo že pokopali!

Zahvalil se je gospod Košenila in njegov glas je bil vokal in nikomur podoben. Klovuk je potegnil na oči, zapel je suknjo in je šel proti domu po mokrih in blatnih potih.

Ko je prišel domov, je poklical gospodinjo in je pokazal na zofa, kjer je bilo perilo, rožnato krilce, črevlji od rumenega usnja.

— Tisto vzemite, če morete rabiti —

Čudila se je ženska, začudeno je gledala, potem se je nasmejala, pohvala jo in odšla.

— Hvala jim, gospod!

Odšla je in je zaprla vrata za sabo in gospod Košenila je stopil k oknu, in je gledal ven. Temno čustvo mu je bilo sred srca, vzel je klobuk in dežnik in je šel v najbližjo krčmo, ostal je tam do polnoči, mnogo je pil na tisti večer, v staro gostilno pa se ni vrnil nikoli več.

kemiku Th. J. Hutshinsonu v Manchesteru po doletnem trudu posrečilo iz iztisnjenega sladornega trsa napraviti izvrstno papirno tvarino. Iznajditelj je proračunal, da se vsako leto v južnih ameriških državah in zapadni Indiji pridela okoli 6.000.000 ton sladornega trsa, ki iztisnjen, to je izrabljen, znaša še štiri milijone ton. Iz te količine se bo dala pokriti ravno polovica potrebščine na papirju, ki ga vsako leto porabi civilizirani svet. Ker se preje iztisnjeni trs ni izrabljal, bo cena zanj nizka in se papir ne podraži.

SOMIŠLJENIKI, agitirajte za „Stražo“. Skrbite, da dobite kar največ naročnikov. „Straža“ stane do konca leta 3 K. Zahtevajte odločno po vseh gostilnah „Stražo“ Posnemajte v tem oziru naše nasprotnike Vsi na delo za razširjenje „Straže“. Če eden ne zmore cele naročnine, naj stopita dva ali trije skupaj.

Štajersko.

Maribor. V ponedeljek zvečer ob 11. uri je bil Konrad Terbiš, hlapec iz Rošpaha, v Karčovini pri Treh ribnikih od nekega neznanega moža s samokresom napaden in gotovine 16 kron oropan. Ropar je vstrelil v prsa Terbiša in ga smrtno ranil. Terbiša so našli drugi ljudje v torek zjutraj v krvi ležati in so tukajšnji rešilni oddelk o tem obvestili, kateri je potem Terbiša v bolnišnico odpeljal. Zločinca je neznan, a roka pravice ga bo že zasacila.

Sv. Peter pri Mariboru. Dne 11. t. m. je nastal v krčmi Senekoviča v Terčovi med pivci prepir, pri katerim je bil Andrej Kaloh od Spenglerja, oba z Metave, z nožem na večih mestih ranjen, tako da je moral Kaloh v bolnišnico v Maribor se podati.

Poučni tečaj za organiste. Cecilijsko društvo za lavantinsko škofijo priredi to leto zopet poučni tečaj za organiste v Mariboru od 27.—30. septembra. Spored je sestavljen na podlagi dosežanj skupšnje z ozirom na praktične potrebe organistov. Tako se bode temeljito obravnaval pouk v petju pri začetnikih (s praktičnim nastopom), vadil se bo koral, posebna točka je tematično preludiranje. Poleg predavanj bodo tiste dni naslednje glasbene prireditve: 28. septembra ob 3. uri popoldne slovesne vespere v stolnici (pojo udeleženci tečaja); 29. sept. ob 9. uri popoldne koralna maša v stolnici, 30. septembra slovesna sv. maša, pri kateri poje stolni zbor 6-glasno Missa Angelica od P. Griestachler, 30. septembra ob 7. uri zvečer koncert v stolnici, pri katerem sodeluje znani virtuos na orgljah A. Kofler iz Gradca (spored se objavi pozneje). Pri tej priložnosti se vrši tudi občni zbor Cecilijskega društva za lavantinsko škofijo in podpornega društva za organiste. Za stanovanje in hrano bo preskrbljeno kot pri prejšnjih tečajih. Gospodje organisti, pridite v velikem številu! Prijave za udeležbo sprejemata do 24. septembra gospod stolni kapelnik Fr. Trop, Maribor, stolno župnišče in gospod profesor dr. Fr. Lukman, Maribor, Glebajnska ulica števil. 2. Prvo predavanje se vrši v ponedeljek dne 27. septembra ob 4. uri v prostorih katoliškega delavskega društva, Flössergasse 2. — Ker stane prireditelje tečaja ne le mnogo truda, ampak tudi denarja, prosimo vse prijatelje lepega cerkvenega petja, naj se spomnijo pri tej priložnosti Cecilijskega društva za lavantinsko škofijo in vpošljejo svoje letne prispevke.

Konjice. Pred nekaj dnevi je prišel na dopust v Konjice Alojzij Kokal, nadpaznik finančne straže v Kopru. Dne 10. t. m. pa so našli ob 4. uri zjutraj Kokala v neki stranski ulici nezavesnega z veliko rano na glavi. Smrtno nevarno ranjenega so prepeljali v bolnišnico radekega križa. Po poizvedbah orožniškega stražmojstra se je posrečilo zaslediti napadalca, mesarskega pomočnika Fr. Strelca in ključavničarskega vajenca Fr. Germa. Vzrok napadu je bilo čisto navadno izzivanje.

Slivnica pri Celju. Krasno zabavo so nam pripravili dne 5. kimovca celjski dijaki, za kateri dan smo jih zaželeli, da povišajo našo Slomškovo slavnost. Že v cerkvi sv. Urbana so nekateri pomagali popevati, peli so tudi na odru v občno zadovoljnost. Z igrjo „Pravica se je skazala“, pri kateri je imel prvo in zadnjo besedo pošten pa muhast berač Kruljec (Drago Korošec), je bil dosežen višek. Dekliško igrjo „Proti domu“ je omogočila gđ. Vebrova. Posvetne Sreče se je Stanka sama odkrivala, Radosti bi se bila vdala, da ni nastopil angel varuh in jo dovedel v varstvo Marijino. Zaman je bila grožnja Radosti: jaz bom tvojo Stanko še v mnoga vpletla ranjko. Lepo je uspela deklamacija Vebrove Anice „Lesana riba.“ V govorih se je povdarjala važnost Slomškovega čina pred 50 leti. G. jurist Ogrižek je po pravici trdil, da ostanejo mali možje današnji šolski vzgojitelji, dokler si ne vzamejo zopet za vzor velikega Slomškega. Domača dijaka sta poskrbela za smehi in gmotni uspeh z „ribjim lovom.“ Prosta zabava pod Vebrovo gostoljubno streho je bila izvrstna: mladi duhovi so si dali veliko opraviti s šaljivo pošto, konfeti, vmes pozdravi, petje in skioptikon. Portret dijakov, ki so nastopali,

kot skupina, in pa še slika berača Kruljeca posebej, se dobi pri Drago Korošcu.

Nazarje. Dne 26. t. m. ponovijo združeni diletantje katoliških slovenskih izobraževalnih društev Nazarje in Mozirje novo igrjo „Tihotapec.“ Ponavlja se namreč mesto „Don Manuela.“ Vabijo se vsi okoličani, zlasti sosedna katoliška slovenska izobraževalna društva naj pridejo gledat „Tihotapec.“

Koroško.

Celovec. Pri železnični prestavi na beljaški cesti sta trčila skupaj en tovorni vlak in nek voznik. Bilo je po noči in nič razsvetljeno. Rampe so bile pokvarjene tako, da se je samo ena zatvorila, druga pa ne. Voz je bil zdrobljen, konj poškodovan in voznik težko ranjen.

Blatnigrad. Na prodaj je po domače Pircnovo posestvo v St. Petru pri Blatnemgradu.

Trg. H. Ambros na Gornji Glani pri Trgu prodaja gostilno.

Blatnigrad. Na prodaj je Habnarjeva kmetija v Rožnavi, ki meri 31 johov in ima mutni mlin. — Na Zihpoljah pri Blatnemgradu prodaja mlin, žago in stiskalnice gospod Schneeberger, ki stajnuje na Živinskem trgu v Celovcu.

Trg. P. Pašterer v Laboži pri Trgu prodaja posestvo, ki meri 20 orolov in ima 2 orala doraslega gozda.

Grebini. Sedlarijo oddaje v najem vdova H. Heimbürger.

St. Patrnjan. Županom naše občine je bil izvoljen zopet Janez Kapeller, po domače Loehbroj.

Poizkušen samoumor. V soboto predpoldne si je zasebni uradnik Staut v Rožni dolini pri Ljubljani prerezal na obeh rokah žile. Smrtnonevarno ranjenega, so prepeljali v ljubljansko bolnišnico. Vzrok poizkušene samoumora je neznan.

Velikovec. Kranjski fantje, ki so se udeležili letošnjih vojaških vaj, so se med potjo v Labudsko dolino mudili dva dni pri nas. Vkljub temu, da so prišli popolnoma premočeni v mesto, kjer se jim je posebno v Narodnem domu kolikor mogoče dobro postreglo, so bili vendar izredno dobre volje. Prepevali so krasne slovenske pesmi, da smo jih bili vsi veseli. Mislili smo si, kako so pač srečni naši bratje onostran Karavank, kjer imajo take šole, kakor jih je ustanovila človeška pamet, namreč na podlagi materinega jezika; ne pa kakor pri nas na Koroškem, kjer Slovincem vsiljuje ponemčevalne mučilnice nemškonalna zagrizenost. Naši koroški fantje iz šole ne znajo niti ene slovenske pesmi dobro zapeti, pač pa zatulijo pogosto nemške tujke, kojih ne razumejo ne sami ne ljudstvo. Tisti pa, ki znajo slovensko peti, se tega niso naučili v šoli, ampak s svojo pridnostjo v izobraževalnih in drugih društvih.

Spital. Na tukajšnji železniški postaji je neka Greta Abram, stanujoča v Kojnčevi vili v Vrbi, izvalila uradnikom žensko kolo, ki ga je bila v garderobi pustila žena majorja Bolcano. Naslov, ki ga je zločinka povedala, bil je seveda zlagan.

Izpod Bitrova. Pod Bitrovom sta vlomila dva potujoča rokodelca pri gospoj Voširjevi. Odnese sta precej perila in pete proti Beljaku.

Kranjsko.

Odkritja v postojnski jami. Preiskovalcu jam Andr. Perko se je posrečilo najti v postojnski jami 320 m dolg vodni predor. Nič manj kakor 17 podzemskih jezer in 11 vodopadov so morali Perko in dva delavca obiti, predno so prišli do konca tega predora, ki pelje k takozvani črni jami. Nadaljnje raziskovanje je bilo nemogoče, ker so zaždeli na 13 metrov globoko podzemsko jezero.

Vstražen tat. V Spodnji Šiški se je zadnji čas skoro noč za nočjo pojavil drzen tat in pokradel verižice, ure, denar itd. V spalnico neke ženske je prišel celo s svečo v roki. Sedaj je orožništvo aretiralo delavca Jerneja Sajna, ki je bil že sedemkrat radi vloma kaznovan.

Tifus se je pojavil v novomeški okolici. Dosegal se je dognalo 20 slučajev. Vzrok tifusa je slaba voda.

Orli v Šmartnem pri Litiji. Pretečena nedelja je bila za Dolenjsko nad vse veličasten dan. Nad 100 orlov v kroju, veliko število orlov brez kroja in drugih društev je korakalo zjutraj skozi Litijo v Smarno, kjer se je vršil najprej pozdrav. Po sveti maši se je vršil velik shod, na katerem so govorili državni in deželni poslanec Povše, Podlesnik, Jeločnik in dekan Rihar. Popoldne je bila javna telovadba orlov in nato veselica. Udeležnikov je bilo nad 1000. Lihferalce je krasen nastop orlov silno jezil, vendar so bili čez dan mirni. Zvečer, ko so se Orli vračali na kolodvor, so pa prav po zajčje skriti za grmovje žvižgali in čukali. Tudi na kolodvoru je liberalna inteligenca prav po barabsko zmerjala Orle. Ki se pa za to niso zmenili, ker dobro vedo, da jim skovikanje liberalnih propalce prav nič ne škoduje, ampak le koristi. Saj ljudstvo na ta način le spozna veliko surovost liberalnih barab.

Logarska šola v Idriji. C. kr. logarsko šolo v Idriji mislije opustiti. Za vzrok navajajo, da je že toliko izprašanih kandidatov, da morajo dolgo časa čakati na stalne službe. Znano nam ni, ali so morda tudi na drugih gozdarskih šolah prenehali s poukom za gozdarstvo, ali so to napravili samo z

slovensko šolo v Idriji. Kako bodo pa logarji, ki so v vednem sliki z ljudstvom, mogli opravljati svojo službo, ako ne znajo slovenskega jezika, ki ga govorijo ljudstvo.

Primorsko.

Monsignor Peter Martelanz, stolni kanonik in župnik pri Sv. Justu v Trstu, je umrl v nedeljo ponoči v ljubljanskem Leonišču. Bolehal je že delj časa, maja meseca je pa hudo obolel. Ranjki je bil rojen 28. junija 1840 na Opčini, v duhovnika posvečen je bil 14. avgusta 1864, služboval kot kaplan v Trstu, potem bil župnik v Skednju, pri Starem sv. Antonu v Trstu in od leta 1894 stolni kanonik in župnik pri sv. Justu. Sv. Oče ga je imenoval za svojega častnega kanonika in od cesarja je bil lani odlikovan z redom železne krone III. razreda. Ranji monsignor je bil pobožen mož, jako delaven in skrben in silno ljubeznjiv. V Trstu je njegova smrt povzročila splošno in odkritosrčno sožalje. N. v m. p.!

Otvoritev sadne razstave pri Sv. Luciji ob Soči, ki jo priredi Goriško kmetijsko društvo, se je preložilo od 19. septembra na 3. oktobra in sicer radi tega, ker je sadje vsled mrzlega vremena po gorskih planotah zakasnelo v zoritvi. Razstava se otvori torej v nedeljo dne 3. oktobra dopoldne ob 11. uri in bo odprta do 14. oktobra vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldan. Vstopnina bo znašala na dan otvoritve 50 vin., naslednje dni pa 20 vin. za osebo. Na otvoritveni dan se bo vršil v razstavnih prostorih sadjarski shod in ob času razstave razna poučna predavanja o pobiranju in uporabi sadja. Sadjerejci, pridite v obilnem številu na to zanimivo in podučno razstavo!

Slavnost S. K. S. Z. v Trstu, ki se je vršila v nedeljo dne 12. t. m., se je izborna obnesla. Udeležilo se je posebnoma veliko zavednega okoličanskega ljudstva. Dopoldne je govoril v župni cerkvi pri sv. maši gospod Ukmar o krščanstvu odločnosti, ki ga mora zlasti mladina kazati. Pri dopoldanskem zborovanju pa je govoril ravnatelj ljubljanske Zadr. zveze gospod Traven in sicer o izobrazbi in pomenu izobraževalne organizacije. Popoldan sta govorila F. Tersegav o idealih krščanske mladine, S. Ravnihar pa o pravosti mladine, ki je pogoj za narodni obstanek. Pevske in godbene točke so so vzorno izvršile. Nastopili so tudi vrli svečkovanski Orli. Sploh je vladalo na slavnostnem prostoru veselo razpoloženje, ker se je slavje Zveze tako dobro obneslo. Krščanska misel prodira tudi na Tržaškem in v Istri in ne bo je mogel ustaviti publi liberalizem izvestnih tržaških krogov in tudi ne zabavljanje „Edinosti“, o kateri nismo pričakovali, da bo padla na nivoju ljubljanskih barab in psovala naše telovadce s čuki. To psovanje si bo treba dobro zapomniti za tiste čase, ko bo zopet povdarjala „Edinost“, da je nad strankami.

Razgled po svetu.

Slovanski dom za izseljence v New Yorku. V minolem letu se je osnoval v New Yorku vseslovanski odbor, ki si je nadel nalogo, skrbeti za slovanske izseljence. Ta odbor se je obrnil s posebno okrožnico do slovanskih bogatašev v starem svetu, da bi prispevali za zgradbo vseslovanskega izselniškega doma. Ruski car je daroval 500 rubljev, ter obljubil, da bo vsako leto dal pomoč slovanskemu domu, ki ima postati zavetišče vseh slovanskih izseljencev.

Proti pijanstvu. V Alabami je guverner Comer podpisal takozvani Carmichaelov zakonski predlog in sicer v prisotnosti predsednice alabamske temperenčne ženske organizacije. Novi zakon določa, da se v Alabami ne sme prodajati in izdelovati pijače, v katerih je več kot pol odstotka alkohola. Nadalje so tudi vsi klubi, v katerih je bilo dosedaj dobiti pijače, preglašeni protizakonitim. Dolenja zbornica državne postavodaje se mora baviti sedaj še z dvema zakonoma, katerih namen je skrbeti za to, da se bode vsakdo ravnal po zgoraj navedenem zakonu. Zbornica je obenemjena predloga takoj sprejela. V senatu se vrši tozadevni boj med senatorji. Nadalje nameravajo v Alabami ustavo tudi v toliko izpremeniti, da boče vse bodoče čase onemogočeno, prodajati in izdelovati opojne pijače. Obe stranki upata, da zmagata.

Nesreča v srebrnem rudniku. Ko so spuščali v srebrnem rudniku v Mathuali v Meksiki delavce povpenjači v globočino, se je vzpenjača utrgala in padla z delavci vred v globino. 15 delavcev je bilo takoj mrtvih, 30 pa težko ranjenih.

Konec resnega mednarodnega konflikta. Kako se poročajo pariškemu „Journalu“, je otok Clipperton v Tihem oceanu pri zadnjem potresu popolnoma izginil. Za ta otok sta se prepirale Mehika in Francija. Ker se nikakor nista mogli sporazumeti, sta naprosili laškega kralja, naj bi posrečeval. Konflikt je sedaj kratkim potom rešen brez posredovanja in laški kralj je prišel ob čast posredovalca.

Nečloveška ciganka. V Toulousu so zaprli ciganko Evgenijo Hartmann, ki je nekemu otroku zvilala roke in noge. Na prsi mu je pritrčila težko utež, ki jo je moral otrok nositi, dokler ni postal grbav. To je delala ciganka zato, da so imeli ljudje z otrokom večje usmiljenje, in da je ciganka več pribrala.

MALA NAZNANILA

ki se sprejemajo po **2 vin. od besede**, najmanjši znesek je 50 vinarjev.

Kdor želi pojasniti o rečeh, ki so naznanjene v inseratnem delu, naj pridene za odgovor znamko 10 vinarjev. Drugače se ne odgovori.

Proda se stroj 30 PH za paro, katerega si kupci lahko ogledajo dne 10. in 11. t. m. v parni žagi, Melje, Maribor. 198

Trgovski učenec se sprejme takoj pri t. r. J. Golihleb, Polzela v Sav. dolini. 199

Hiša s trgovino mešanega blaga, z gostilno, prenočiščem in z malim posestvom v Podčetrku se zaradi družinskih razmer pod ugodnimi pogoji takoj proda, ozir. odda v najem. To zadevajoča vprašanja naj se blagovolijo doposlati lastniku g. Martinu Jug, trgovcu v St. Petru pod Sv. gorami. 155

Novozidana, dvonadstropna hiša, 8 let prosta davka, s popolnoma novo opremo, lepim dvoriščem in majhnim vrtom se pod ugodnimi plačilnimi pogoji v Mariboru proda. Kje, pove upravnistvo lista.

Učenca s primerno šolsko izobrazbo, kateri ima veselje do trgovine in je poštenih staršev, sprejme Jakob Šem, trgovina z mešanim blagom pri Sv. Frančišku Ks. v Savinski dolini.

Orgle.

Radi naprave novih orgelj v župnijski cerkvi v Cirkovcih se stare orgle z 10 registri ceno prodajo. Tozadevna vprašanja naj se naslavljajo na Josip Brandl, izdelovatelj orgelj v Mariboru. 192

Naznanjam, da sem otvoril vinotoč čez ulico in da točim vino domačega pridelka po najnižji ceni. Za obilen obisk se priporoča Pajk Jožef, veleposestnik, Dol pri Planini. 153

Pozor Slovenci!

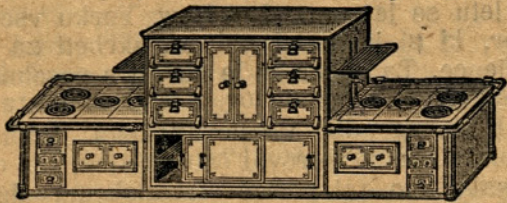
Izdelujem obleke vsake vrste iz garantirano pristnega domačega in tujega sukna po najnižji ceni. Postrežba točna in solidna. Franjo Pajk, krojač, Dol pri Planini. 154

Dva dijaka se sprejemata na hrano in stanovanje pri poštenih družini. Naslov v upravnistvo. 195

Sprejemata se dve gospodini iz boljše hiše ki obiskujeta šolo, na hrano in stanovanje. Pismene poudbe pod A. P. na upravnistvo „Straža“. 193

Odvetnik**Dr. Alojz Bratkovič**

vljudno naznanja, da je otvoril s 1. septembrom 1909 svojo odvetniško pisarno v **Slov. Gradcu.**

Tovarna za peči H. KOLOSEUS
Wels, Gornje Avstrijsko.

Izvrstne in v vsakem oziru nedosegljive peči iz železa, emaila, porcelana, majolike za gospodarstvo, hotele, restavracije itd. — Naprave za kuhinjo s soparom, s plinom in peči na plin. Dobe se v vsaki trgovini, kjer ne, se pošljejo takoj. Zahtevajo se naj „Originalni Kolo-eus-štedilniki“ in manj vredni izdelki naj se vračajo. Ceniki zastoj.

Nikdar

vas ne bode grevalo, ako se enkrat prepričate o velikan-ski zalogi in čudovito nizkih cenah v veletrgovski hiši **R. Stermecki, Celje.**

Vzorci proti vrnitvi in pošiljatve čez K 20.— franko. Haras volna v vseh barvah štrenje 100 gr. 66 vin., in čista volna „Imperial“ 84 v.

Prodajalko

v stroki mešanega blaga dobro izurjeno in trgovskega učenca ali učenko sprejme takoj tvrdka **Franco Vrečko v Šoštanj-u.**

Restavracija**Narodni dom**

v Mariboru.

Izhorna kuhinja, izvrstna vina kakor: haloško, ljutomersko, dr. Thurnejev muškatelec, mozlec, vinarec, bizeljčan, konjičan itd.

Pivo iz budjeviške češke pivovarne.

Po letu udobno kegljišče. Vrtini paviljoni. Sobe za tujce.

Za obilni obisk se priporoča

37

Lojzika Leon.

Solske potreščine

kupite po ceni in dobro edino pri tvrdki:

Goričar & Leskovšek

v CELJU, Graška ulica št. 7.

Lastna zaloga šolskih zvezkov, risank in risalnih skladov po novih predpisih. — Zaloga šolskih tiskovin, papirja, peres, svinčnikov, peresnikov, raznovrstnih črtil in tušev, kamenčkov, gob, tablic, uradnih zavitev in strun.

NA DROBNO!

Josip Macuh, Maribor

Stolna ulica šte. 5.

se priporoča slavnemu občinstvu in prečastiti duhovščini za izdelovanje vsakovrstnih oblek. Postrežba točna, cene nizke, Na razpolago je tudi velika zaloga izgotovljenih oblek po jako nizkih cenah. 48

Cerkveni slikar Peter Markovič

akadem. slikar v Rožeku na Koroškem

se priporoča čast. gg. duhovnikom in sl. slov. občinstvu za slikanje raznih cerkvenih slikarij, božjih grobov, altarnih in bandernih slik, križevih potov itd. vse na posebno trpežno platno in v jako stanovitnih barvah; popravljajo umetniško stare umetne slike. Sprejema vsa večja dela: slikanje cerkvâ v različnih slogih, cele notranje poprave cerkvâ (v tem slučaju poskrbi in posreduje vse druge umetnike in rokodelce). Cene po dogovoru in brez vse konkurence. 23

Slovenci! Podpirajte svoje somišljenike!

Edina narodna steklarska trgovina**Fran Strupi, Celje**

priporoča svojo bogato zalogo stekla, porcelana in kame-nine, vsakovrstnih šip, svetilk, ogledal in okvirov za podobne. Prevzetje vseh steklarskih del pri cerkvah in pri-vatnih stavbah. 2

Najnižje cene! Najsolidnejša in točna postrežba!

Na debelo.

Na drobno.

Hotel**Pri belem volu v Celju**

sredi mesta, blizu vseh uradov; za tujce 30 sob z vso ugodnostjo pri nizkih cenah, tudi mesečna stanovanja s hrano za letoviščarje; izborna kuhinja, vedno sveže pivo, različna vina; po letu senčnat vrt; vozovi v hiši vsak čas na razpolago: : : 51

se priporoča za obilni obisk.

Svoji k svojim!

Urar, očalar in zlatar

Franjo Bureš

Maribor

Tegethofova cesta 33.

pred kolodvorom, priporoča svojo bogato zalogo zlatnine, srebrnine, ur itd. po najnižji ceni.

Gramofone s slovenskimi ploščami, čistim in jasnim glasom iz najboljših tovarn.

10 Priznana najboljša igla za gramofone.

Popravila se točno in hitro izvršujejo.

Za nakup priporočamo tvrdko

M. E. Šepec, Maribor

Grajski trg šte. 2

katera prodaja po najnižji ceni vsakovrstno modno blago za ženske obleke, svilnate in druge robe, vse vrste najboljše perilno blago, vsakovrstno sukno (štofe) za moške obleke, površnike, fino sukno za talarje in salonske obleke, srajce, ovratnike, kravate, naram-nice, nogavice, dežnike, obrisače, mizne prte, odeje, preproge, zastore, razni cvilih, perje za blazine itd. 7